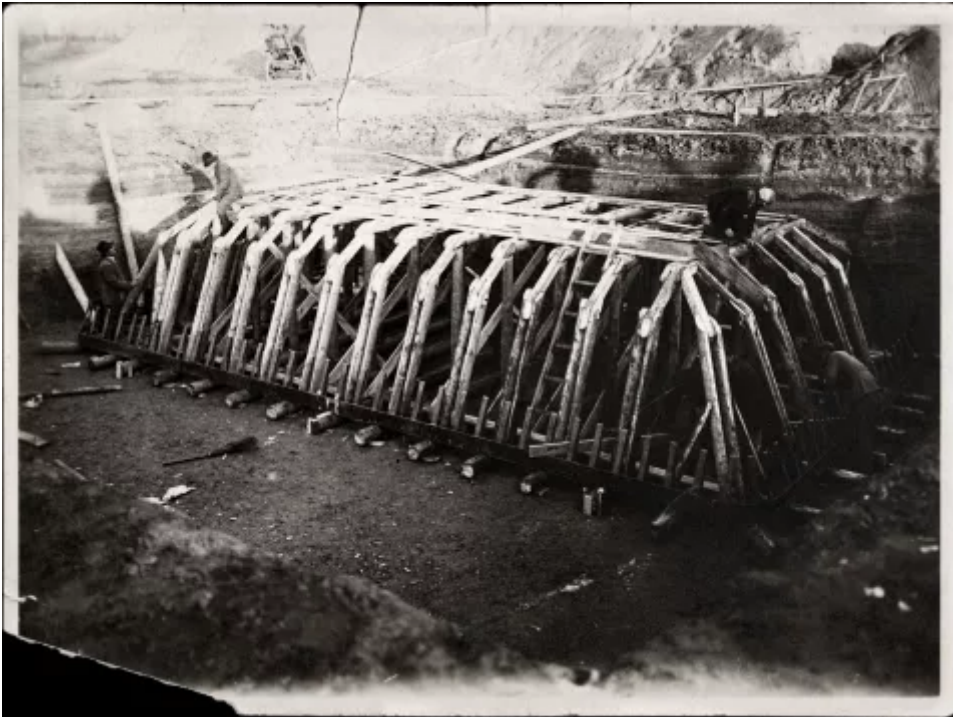

Wágner Sándor Munkája: A Tiszaugi Híd

A képen a tiszaugi híd vasbeton keszonja, látható. A hidat apám tervezte mint statikus, és ő volt a kivitelező is 1928-ban [Az 1927-1929 között épült tiszaugi híd kivitelezőjeként Reiniger Hermant, a M. kir. Állami Vas-, Acél- és Gépgyár alkalmazottját tartják számon; Wágner Sándor valószínűleg alvállalkozó volt. -- A szerk.].

Apám egészen addig alkalmazásban volt, ameddig a nagy válságban az Ast Ede és Társai cég tönkre nem ment. Utána önálló lett. Ő építette a Corvin mozit, a Városkapu üzletházat [korábban: Fenyves Áruház] és az Urániát is. Épített ezenkívül hidat (Tiszaug), síremléket (Schossberger mauzóleum a Kerepesi temetőben), lakóházakat a Svábhegyen. És Magyarország első környezetvédelmi berendezését, a Weiss Manfréd galvanizálójának a víztisztítóját is ő építette. Ez egy óriási dolog volt. Annak idején végighallgattam azt a beszélgetést, voltam összesen talán négy vagy öt éves. Weiss Manfréd azt mondta apámnak, hogy őt csak azért piszkálják, mert zsidó, és csak egy pro forma berendezést építsen. Erre apám azt mondta, hogy hatástalan berendezést ő nem épít, ő kitüntetéssel végzett magyar mérnök, ő csak jó berendezést épít. Megkapta mégis a munkát, és rövid idő múlva hívatta a Weiss Manfréd, mert visszanyerte a berendezés árát. Aranyat, ezüstöt és színesfémet nyertek vele vissza. Azt mondta apámnak, hogy nem azért kellett megépíteni a víztisztítót, mert a Dunában halpusztulás volt, hanem azért, mert botor fejjel drága nyersanyagot engedtünk a Dunába. És kétezer pengő jutalmat kapott apám. Ez akkor óriási összeg volt.